

דפי מידע מס. 34 אייר התשס"ט, מאי 2009

ישיבה מס 07.09
תאריך

סיכום ישיבת ועד:

26.4.09

נוכחים: אבי, בועז, יונית, חמוטל, צבי, ליאור, אביב, דלית

חינוך:

מתוך הוועד פעל צוות לגיבוש הסכמות לדרך השקעות במבני חינוך והגיש לדיון מסמך מסכם של הצוות. המסמך המלא יוגש לקהילה לפני האסיפה, לאחר בירור מגוון נושאים שהועלו בדיון הוועד. הנושאים שעלו בישיבת הוועד ומתייחסים לנושא החינוך והשקעות במבני החינוך: בדיקת מספר אופציות לקבלת הלוואה להשקעות במבנים. ייבדקו האפשרויות- האם קיבוץ כפר מנחם יעמיד הלוואות או ייקח הלוואות עבור אגודת מתיישבי כפר מנחם לצורך השקעות במבני החינוך והתאמתם. נדונה מדיניות החזר השקעות, באיזה טווח שנים יינתן החזר תמורת ההשקעות במבני חינוך- עלה המרכיב של פריסת החזר על טווח שנים רחב יותר כדי להקל על החזר ולחלקו על משפחות רבות יותר. השקעות לשנת הלימודים הקרובה: תיבדק האפשרות להביא לדיון בקהילה, כי כיסוי חלק ההשקעות לשנה הבאה ייעשה מיתרת תקציב האגודה משנת 08. נדונה מערכת היחסים בין האגודה למערכת החינוך, האם יוקדש תקציב יעודי לחינוך בשל ההשקעות הנוספות שידרשו? תקנון האגודה אינו מאפשר פתיחת פעוטונים פרטיים. בישיבת הוועד נדונה השאלה האם על הישוב לאפשר פתיחת פעוטונים פרטיים בישוב, בגילאים הצעירים, כדי להקל על העומס המוטל על מערכת החינוך. כמו כן עלתה השאלה מה יהיו היחסים בין מערכת החינוך לבין מסגרות פרטיות במידה ויתאפשר להפעילן? הישוב פנה למועצה לקבלת מבנה לגן חובה נוסף והיה ותקבל תשובה שלילית תעשה פניה לקיבוץ לצורך קבלת מבנה נוסף שישופץ ויותאם לצרכי החינוך. יש להסדיר את מערכת היחסים המבנית והכלכלית בנוגע למערכת החינוך בין הקיבוץ ליישוב באמצעות חוזה.

החלטות:

1. הוועד החליט ברוב דעות לאפשר את ההשקעות לשנה הקרובה, כדי לקיים את המערכת בשנה הבאה.
2. יובאו לוועד מספר אפשרויות של הלוואות לצורך ביצוע ההשקעות במבני החינוך.
3. ימשיך הדיון בנושא הקשר בין האגודה למערכת החינוך- לא התקבלה החלטה.

תרבות:

עדכונים:

הוחלט לשנות את מבנה ערב יום העצמאות ולאפשר לכל התושבים להגיע ללא תשלום נוסף, התקציב עבור הארוחה יכוסה ע"י שינוי תקציבי בתרבות בסיוע תוספת מיוחדת מתקציב האגודה מתקציבי שונות.

בזמן הקרוב ייחתם הסכם עם מפיק האירועים שי לביא, בעזרתו נפיק אירוע גדול שיסגור את חגיגות ה 70.

בחודשים הקרובים נפתח דיון ציבורי בנושא תרבות בקהילה מתחדשת, שמטרתו ליצור בסיס הסכמות בנושא חיי התרבות ביישוב.

שוטף:

עדכון בנושא הנה"ח

חמוטל ביקשה הצעות מחיר מכמה משרדים (גם כאלה אשר הומלצו ע"י תושבים).
טרם קיבלנו הצעה, שעונה על הצרכים המורכבים של הישוב
נשקלת האפשרות לשכור שירותי מנהל/ת חשבונות למשרה חלקית ביישוב.

עדכון מפגישת תושבי ההרחבה - יש רצון של הרבה תושבים לתרום בכל מיני תחומים ביישוב, עלו מספר רעיונות לוועדות חדשות ביישוב והרחבה של ועדות קיימות.
בשבועות הקרובים יציג ועד הישוב את הרעיונות וכיצד לשלבם עם הגופים הפועלים ביישוב.
יוזמה ראשונה בתחום חוגי העשרה לילדים ומבוגרים כבר החלה.
קובי שיטריט וסיגלית ליבוביץ פנו כבר למתנ"ס לדיון בנושא.

הוחלט שוועד הישוב יקיים מפגשים עם אנשי ההרחבה והקיבוץ.

הפצת מידע ביישוב - בשל ריבוי גורמי הפצת מידע, הועלתה הצעה שדרכי התקשורת יהיו באמצעות האתר ולוח המודעות, הנושא ייבדק.

דלית גדיש

התארגנות מערכת החינוך כיצד?

ב – 6.5.09 התכנס פורום הורים של הישוב, כדי לאפשר הדברות בין ההורים לצוות החינוך. עלו הסוגיות בהן מטפלת המערכת והדילמות העומדות בפניה.

הדיון הציג כיצד מתבטא החזון החינוכי הלכה למעשה ועמד בסימן ההתארגנות לקראת שנת הלימודים הקרובה, אך נוסף להבטים הספציפיים, עלו דילמות עקרוניות, לגבי תפקוד מערכת החינוך בישוב.

אדווח על ההבטים העיקריים של הדיון:

גבי חבויניק (מנהלת מערכת החינוך) פתחה את הדיון והבהירה, כי השאלה המהותית היא **ההשלכות הכלכליות והתפעוליות של הנורמות החינוכיות הנהוגות** בישוב (בהתאם לחזון החינוכי של הישוב, שגובש לפני שנתיים).

ההורים מצידם, העלו בין יתר הדברים גם גורמי אי נחת מתפקוד המערכת בגיל הרך: נשאלו מספר שאלות על איכות המזון. גבי השיבה שיש פקוח על איכות המזון, הוצאו מתפריט הילדים מזונות, כמו בורקס, המבורגר ועוד ונבדקות אפשרויות להתקשרות עם ספקי מזון.

הפיקוח על בטיחות בבתי הילדים, נעשה ע"י המועצה וגן "דקל" בשל היותו גן חובה נמצא גם בפיקוח מטעם משרד החינוך. גבי הבטיחה כי נושא הבטיחות ייבדק שנית עם איש הבטיחות.

הועלתה בעיה של איוש קבוע של צוותי החינוך והובהר, כי התחלופה נבעה מבעיות אישיות בלתי צפויות בצוותים.

נשאלו שאלות והועלו הצעות כיצד ניתן לחסוך והדברים ייבדקו.

אך כאמור, הסוגיות העיקריות היו תפעוליות וכלכליות.

גבי הציגה את מעמדנו היחסי בהשוואה למעונות ויצו, נעמת וקבוצים באזור והבהירה, כי נעשים מאמצים לשמור על איכות החינוך וכי העלויות שלנו ממוצעות יחסית לקבוצים באזור.

גבי הבהירה, כי כל צוותי החינוך בגיל הרך מאוישים ע"י מטפלת מובילה, או גננת האחראית לעבודה החינוכית, כי על אף הקשיים, נעשים מאמצים להשיג כוח אדם איכותי וכי כל הצוותים עוברים השתלמויות קבועות.

גבי ציינה, כי תקציב החינוך עומד על 4 מיליון ₪ ו- 63% ממנו מושקע בכוח אדם.

בסיכום החצי שנתי אנו עומדים בגרעון של 4000 ₪ עקב קשיים בהפעלת "גבע" בתחילת השנה.

גבי הציגה את הצפי לגידול מספר הילדים בשנים הקרובות:

תשס"ט	תש"ע	תשע"א	תשע"ב	
הגיל הרך	125 ילדים	160 ילדים	190 ילדים	206 ילדים
חינוך בלתי פורמלי	65	156	199	228

לא כל הילדים בגילאי החינוך הבלתי פורמלי יתחנכו במערכת שלנו.

מכאן, לקראת תש"ע, יהיה צורך בשיפוץ בתים נוספים ויהיה צורך בלקיחת הלוואה נוספת (על זו שנלקחה השנה). לא הוחל בהחזרת הלוואה, שנלקחה השנה וטרם סוכם, כיצד יוחזרו הלוואות שתילקחנה.

חמוטל דויטשמן (מזכירת הישוב) התייחסה, תוך כדי דיאלוג עם ההורים, להשתמעויות הכלכליות של מערכת החינוך היישובית.

נקודת המוצא של הדיון הייתה העובדה כי החינוך שייך לכל היישוב ומופעל על ידי היישוב. מערכת החינוך משלמת שכר דירה לקבוץ, בגובה של 10 ₪ למטר (ינוסח חוזה שכירות מפורט בין "האגודה החקלאית" ואגודת מתיישבי" לגבי תשלום שכר הדירה).

המצב מעלה שאלות על דרכי העברת המערכת מהקבוץ לישוב (למשל דרכי העסקת עובדים ע"י "אגודת מתיישבי") ושאלות על דרכי מימון החינוך, שיוסדרו בישוב.

חמוטל דיווחה, כי הועד הקים "צוות הסכמות" מתוכו ובו נציגות ההרחבה (דלית ויונית), נציגי הקבוץ (אבי ויחיעם) וחמוטל. הצוות שוקד על בניית הסכמות, בין "אגודת מתיישבי" ל"אגודה החקלאית", לגבי המשך השקעות ובינוי במערכת החינוך (הצוות יציע גם דרכים להחזר הלוואות). הצוות מציע לפרוש את הלוואות על פני מספר רב של שנים על מנת שהחוזרים יתחלקו על מספר רב של אנשים.

הצעות "צוות ההסכמות" מתגבשות, והן תוצגנה ליישוב.

בדיון שהתפתח עלו השאלות הבאות:

*מדוע עלויות החינוך, שהמשפחות משלמות, גבוהות ומדוע לא תצומצם העלות עם הגידול במספר הילדים?

*כיצד ניתן לעצב הסדרי הנחות מתאימים למערכת היישובית (שאינה ריווחית)?

*האם יש צפי להלוואות נוספות ומאין יגיעו הכספים להחזר הלוואות?

(תושבי ההרחבה ציינו כי הם לקחו הלוואות לצרכי הבניה) ומה משמעותן של הלוואות, אם בעוד כמה שנים הילדים לא יהיו במערכת החינוך?

*מה המשמעות של השבחת הנכסים, כשהמבנים נשארים בידי הקיבוץ?

*מה יהיה גורל הבתים כשהילדים יגדלו?

חמוטל הבהירה, כי יש לנו מחויבות לכל ילדי הישוב ובלי להכין את הבתים (בעזרת הלוואה) לא נוכל לעמוד בה. לדבריה, הקבוץ הוא שיקח את הלוואות. כן, ציינה חמוטל, כי שכר הדירה נמוך יחסית למבנים מושכרים אחרים וכי "צוות ההסכמות" יציע תשובות לשאלות שהועלו, תוך התייחסות לצמיחה הדמוגרפית הצפויה.

חמוטל ענתה לשואלים ואמרה, כי אנו מבצעים תכנון ומעקב צמוד אחרי הוצאות החינוך ולא "יצוץ" לנו פתאום גרעון גדול (התכנון הכלכלי של שנה זו לא היה מספק).

בהכללה ציינה חמוטל, כי אנו בתהליך של בניית ישוב. אין לנו מתכונים נתונים כיצד להתמודד. אנו בתהליך יצירה ונעשה גם שגיאות.

האיחור בהבאת הדברים לדיון, קל וחומר האחור בהצגת המחירים לשנה הקרובה, נובעים ממורכבות הדברים ומתהליך הלמידה היסודי שאנו עוברים מתוך רצון לתת תשובות אמינות, מספקות ומתאימות. הדברים מתואמים עם אנשי כלכלה ואנחנו לוחצים על המועצה להיות שותפה.

לדעת חמוטל, לוח הזמנים לקראת השנה הקרובה לא מאפשר דיון מעמיק לגביי בחינת אופציות נוספות להפעלת מערכת החינוך ועל כן יש להתארגן להפעלת מערכת החינוך היישובית ואם יתעורר צורך לדון עקרונית בתחילת השנה הבאה.

חמוטל מסרה, כי בתחילת יוני תתקיים אספה של הישוב, בו תינתנה תחזיות יותר קונקרטיות לגבי עלויות החינוך ודרכי ההתארגנות.

דיווחה: יהודית אפרתי

בכפר מנחם דפי מידע

23.04.2009

מידע על הספרייה

ספריית כפר- מנחם קיימת כבר שנים רבות, ובה למעלה מ-25,000 כותרים. האוסף שלנו עשיר ומתעדכן מדי חודש. הוא כולל ספרות יפה, תרגום ומקור, ספרי עזר בכל התחומים (מלבד מחשבים וספרי אמנות) לתלמידים, סטודנטים ולמעוניינים להרחיב את דעתם. כמו-כן, במקום תצוגה מתחלפת של ספרים חדשים וחומר עיוני, בהתאם לאקטואליה. ישנן גם קלטות שמע למתקשים בראייה, ואפשרות להשאלה בין-ספרייתית. בספרייה מתקיימת פעילות שבועית לילדי הגנים, בשעות הבוקר, הכוללת שעת סיפור ודפדוף בספרים (המוחלפים מדי שבוע) לפי נושאים שונים. יש לציין שספרייתנו היא הגדולה והפעילה מבין הספריות באזורנו, ועובדות בה שתי ספרניות מקצועיות ומוסמכות. בשלב זה, אין תשלום עבור השאלת ספרים בספרייה, אך המצטרפים החדשים מתבקשים להביא עימם צ'ק ביטחון (צ'ק ריק למילוי בהדרכתנו).

שימו לב! לנוחיותכם, מתחילת חודש מאי, הספרייה תהיה פתוחה להשאלות פעמיים בשבוע (בקביעות), לילדים ולמבוגרים, מגיל 3 שנים ועד 120, בימים שני ורביעי, בשעות 17:00-19:00.

הספרייה פתוחה להשאלה למבוגרים גם בשעות הבוקר, במשך השבוע, מלבד יום שישי. נשמח לראותכם בספרייתנו, רות ופוריה.

4.5.2009

החיפוש אחר המטמון והסיפור שמאחורי הקלעים....

חגיגות יום העצמאות היו במוקד תשומת הלב של צוות ה-70. ביקשנו לבסס אותן על שלושה מוקדים מרכזיים: המשחק "חפשו את המטמון" כפתיחה לאירועים, "סדר יום העצמאות" כמסכת המרכזית ערב יום העצמאות, הטיול והפיקניק בתוכו, ביום העצמאות. כאן אפרט את הסיפור שמאחורי הרכיב הראשון – המטמון.

לישיבה הראשונה של צוות יום העצמאות גייסנו את עמוס אפרתי (ראו מה שנכתב כאן על-ידי עמוס), ושוחחנו כיצד ניתן לשחזר הצלחה מלפני 23 שנים, כאשר בוצע המשחק הטלוויזיוני בכפר מנחם. עמדו לפנינו מספר בעיות: הראשונה שבהם, ידענו שלא ניתן לצלם ולביים פיתרון לכתב החידה מסיבות של קוצר זמן ואחרות. שנית, אין חיבור טלוויזיוני בין הקיבוץ לבין שכונת ההרחבה ושלישית – בשל הסיבה השנייה, היה ברור שהפיתרון הוא בחיבור אליהם דרך מחשבים והאינטרנט.

לגבי הבעיה הראשונה החלטנו להשתמש בצילום שנוטר בארכיון של המשחק מ-1986, להיזכר כיצד הוא התנהל ולאחר שעמוס ואני צפינו בו נפלה ההחלטה – כתב החידה, שנכתב בזמנו ע"י עמוס יהיה דומה

ונשתמש בפיתרון היפה שצולם באותם ימים ע"י שורי ז"ל, כאשר הסיום ישונה ויותאם לימינו.

עתי נותרה הבעיה הטכנית, שמיום ליום התבררה כמסובכת ודרשה גיוס של כל מי שידו במחשבים אצלנו, לחפש את הפתרון המתאים. לא אגזים שעל המדוכה הזאת ישבנו ימים ולילות, כאשר רק חלק מאיתנו הבין מה הם המונחים והאפשרויות הנידונות, שמיעוטם של יודעי ח"ן שבקרבתנו החליפו ביניהם. אליהם היה צריך לצרף עוד חשמלאים, מערכת טלפונים, טלוויזיה מקומית, תאורה וקול, נתב ובמאי שירכז את כל הפעולות, שלושה צלמים, תפאורה ועוד פרטים רבים שיביאו להצלחת המבצע, שכלל גם השכרת ציוד שלא היה ברשותנו. לא אכחיש, שעד "ליום הקובע", יום שישי ה-24 לאפריל, היו לנו ספקות האם אמנם "נוע תנוע" הספינה... והמשחק יעלה לאוויר בבטחה וניתן יהיה לצפות בו בטלוויזיה הפנימית ובאינטרנט, פתוח לכל העולם שיִדַע להתחבר לאתר שלנו (נכנסו שיחות ממקומות רבים בארץ וכן התקשר אלינו רן אבני מניו יורק, בדואר אלקטרוני...).

וכמו שנאמר, סוף טוב הכל טוב; תכננו את המשחק לשעתיים ועמדנו בלוח הזמנים בדיוק. על-אף כתב החידה הקשה – הצליחו המטמונאים, ריקי ויחיעם בעזרת המשיבים הרבים – לפצחו. כל המשיבים שאושרו על ידיהם – זכו וקיבלו את פרסיהם ע"פ הרישום, מידיה של ריקי. וכמובן,

הכד האבוד וכתב החידה בתוכו, נמצאו לבסוף ונדב קרן קרא את פתרונו לפני פְּנֵי האומה.

הפיתרון היפה, שצולם כאמור לפני למעלה משני עשורים, לפי בקשתם של רבים, ישודר בקרוב עוד מספר פעמים בערוץ הפנימי. כתב החידה גילם בתוכו גלגולו של סיפור מתולדות ישראל, המתפרס על למעלה מ-500 שנה שסיומו התרחש בביתנו, כפר מנחם.

למי תודה, למי ברכה? רבים הם אלה שחשבו, תכננו ועבדו על מנת להביא את המוצר המוגמר אל קהל הצופים. המשחק, מסתבר, לא היה משחק ילדים. שותפים בפועל היו למעלה מעשרים איש – כולם עשו את מלאכתם בצנעה, בהתלהבות ובהתנדבות. את שמותיהם קראתי בסיום המשחק וכל אחד יקבל מכתב תודה.

אני תקווה שמבצע כזה נדע לחזור עליו, קרוב יותר בזמן, לפני 23 שנים...

תודה לעושים במלאכה ולצופים שהביעו את הערכתם,

צבי קרן

לכל אלה (והם רבים מאוד) שתרמו ים של רצון טוב, יוזמה, וזמן
וסייעו בביצוע אירועי חג העצמאות השונים –
(משחק חפשו את המטמון, ערב החג, עם המפקד והזיקוקין, הטיול
והפיקניק)
לכולכם

רק מילה אחת שיש בה הכול – **תודה!**

צוות חג העצמאות וצוות ה-70

יום הזיכרון ויום העצמאות בישוב

המוקד הראשון לאירועי העצמאות בישוב היה המשחק "חפשו את המטמון", שנערך ביום ו'
24.4.09. כתב החידה גילם בתוכו גלגולו של סיפור מתולדות ישראל, המתפרש על 500
שנה וסיומו התרחש בביתנו כפר מנחם.

צבי קרן דיווח בהרחבה על המשחק ונצרף תודה לרבים רבים, שלקחו חלק בהפקת האירוע.

בערבו של יום הזיכרון התכנסו תושבי הישוב לטקס זיכרון. כמו לפני שנה, נזכרנו בנופלים
מזווית אישית, שהאירו בני משפחה וחברים. חן חן לריקי בן אריה מעצבת הטקס.

ביום הזיכרון התכנסנו לאזכרה המסורתית בבית הקברות. יבורך אמנון זלינגר, שמתמיד בעריכת טקס הזיכרון.

בערב יום העצמאות התקיים "סדר יום העצמאות", בו השתתפו כל תושבי הישוב. "הסדר" היה חידוש מרענן שיזמו צוותי החג וה-70 (וכולו היה תוצרת בית). התכנסות כל הישוב בערב החג למסכת חג הייתה אתגר תרבותי (תכני) ולוגיסטי למארגנים, שעמדו בכך בהצלחה מרובה והדביקו רבים, שהיו מעורבים בהכנות לחג. ואכן, הייתה רוח אחרת ואווירת חג, שלא ידענו שנים רבות.

ההתכנסות נפתחה במזנונים חגיגיים. אחריהם התכנסו הכל למסיבת חג, שנפתחה במצעד דגלים מרגש, כשהתזמורת מנעימה במנגינות ולאחריו מסכת חג, שהביאה את הקשריו של יום העצמאות בקטעי קריאה, מנגינות זמר ומחול, שלקחו בהם חלק ילדים, תושבים רבים וגם בנים וחברים שעזבו שנרתמו לעזור.

בחלקו השני של הערב נערך מפקד אש וזיקוקים.

תרומה מיוחדת לחג תרמו התזמורת, חבורת הזמר, המחוללים והקריינים, אך רבים, שלא נחשפו ותרמו בהכנת המזנונים, המגילה, הקישוט, סדור האולם, ההגברה, מפקד האש והזיקוקים.

יבורכו, יוזמי הערב ומארגניו וכל העושים במלאכה המגוונת והמרובה לסוגיה.

גם חג זה בוצע ע"י כוחות פנימיים (בעזרת עמוס אפרתי ובנים עוזבים, שנענו ברצון להשתתף בחג).

בכפר מנחם דפי חידע

יום העצמאות מהזווית שלי.

לפני כחודשיים הוזמנתי לסייע בידי צוות יום העצמאות בתכנון וביצוע שונה של החג. בשמחה נעניתי לאתגר ובמהלך מהיר של העלאת רעיון (מתוך ניסיון מוצלח בקיבוץ אחר), התחיל העניין לקרום עור וגידים. מתוך הכרה שיום

העצמאות הוא החג החשוב ביותר לנו והנוגע יותר מכל בכל אחד ואחת מאיתנו, נראה לי כנכון לעצב דפוס שיכול להימשך על פני שנים רבות ולהיות למסורת מתפתחת ומשתפרת עם השנים. בבסיס הרעיון היה חיבור מגילת יום העצמאות אשר סביבה ייסוב כל הערב.

רבות היו ההסתייגויות החל מכך "שהרעיון יפה אך הזמן קצר ולא נספיק", לכן נחילו בשנה הבאה ועד "אין לנו כוחות לביצוע לאחר שנות יובש". אולי מתוך שכחה, הכרה שונה של היכולות, תמימות וניסיון להוכיח תיאוריה שונה, החלטתי שיש ביכולתנו\כם להרים ערב שכזה.

היסוסים, רפיון לרגע ומשברים היו מנת חלקו של הצוות לכל אורך הניסיון המעניין, אך המטרה שהיצבנו לנו לא נתנה להרפות מן המאמץ, לוותר או לשנות כיוון. הסתבר לכלל הצוות שאכן אפשר לגייס מחדש ולעורר כוחות וכישרונות רדומים מקומיים תוך כדי שילוב תושבים חדשים זה מקרוב באו ובני ובנות המקום הפזורים בארץ.

הרעיון כולו, משלב התכנון ועד שלבי הביצוע, הפיח רוח חדשה חיובית בכל אלה שנרתמו ברצון להגשמתו וכבר כאן נראתה ראשיתה של הצלחה; ככל שנקף הזמן והחזרות נראו טובות יותר, היה ברור שעברנו את שלב האל-חזור ומכאן ועד לסיום מוצלח של האירוע כולו - הדרך קצרה.

מתוך התגובות לערב נראה לי שאכן הוא הצליח במידה שהיצבנו לעצמנו. עם זאת, יהיה צורך בפעמים הבאות להוסיף ולשנות את הטעון שינוי ולשם כך יוסקו המסקנות. אנצל במה זו להודות לאלה שסברו שאוכל לתרום מניסיוני: לצבי, לעמליה ולאוכמה, לאלה שנרתמו למלאכה ללא היסוס: לרמי, אשר במו ידיו הקים תזמורת, ניצה על חבורת זמרים וכתב עיבודים ובלעדיו לא ניתן היה לבצע ערב כזה. לרינה, לקארין, לצפרא ולפיצ'ון, על ארגון ריקודי-עם לכאלה, ששנים לא ידעו ריקוד מה הוא... לניקי שהביאה את יכולותיה הארגוניות והלוגיסטיות, לאורית שהביאה לידי גמר במהירות שיא את חוברת המגילה, למאיר ארגוב, שידע לתמרן עם הצוות בסידור המקום, נוכח המוני המסתערים המבקשים לקחת חלק ב"סדר יום העצמאות" ולכל המשתתפים - הורים וילדים, זמרים נגנים ורקדנים, אנשי תאורה, תפאורה הגברה וכיבוד, שתרמו מזמנם מתוך התנדבות והכרה בחשיבות החג. וכמובן לכל צוות יום העצמאות שעשה ימים ולילות להצלחתו.

בברכה

עמוס אפרתי.

טיול ופיקניק ביום העצמאות

ביום העצמאות נערך טיול לאתרים מוכרים ומוכרים פחות באזור כפר מנחם. בטיול השתתפו כ- 80 איש מבוגר ועד טף, שיצאו מי ברכבו הפרטי ומי בהסעה מאורגנת מראש.

הטיול תוכנן ובוצע ע"י יזהר זלינגר וליאור לוי, שכחודש לפני הטיול נפגשו, שוחחו ויצאו לטיול הכנה יחד עם אפולו (הכלב של ליאור)

בבוקר הטיול התייצבו המשתתפים ברחבת החנייה שליד הסילו קבלו תדריך קל והתפצלו ל- 2 קבוצות. ליאור הדריך את קבוצת המשפחות בעלי הרכב הפרטי ויזהר את כל השאר. בדיעבד, הסתבר, שחלוקה זו יצרה מצב בו רוב תושבי השכונה הצטרפו לליאור ורוב תושבי הקיבוץ ליזהר.

הטיול כלל קטעי הליכה קצרה ונסיעה באזור מושב גפן ויער חרובית. האתרים בהם ביקרנו היו בור גפן – בור מים מרשים ביותר, שנחפר לעומק של כ-20 מ' באזור ח'רבת מוע'ליס. מן הבור "נשאבו" להפתעתם ושמתם של המשתתפים, סוכריות טובי בעזרת דלי וחבל.

כאן המקום להתנצל, קבל עם ועדה, בפני קבוצתו של יזהר שלא זכתה למנת הסוכריות המיוחלת, כנראה משום שנלקחה, בתום לב, ע"י אחת המשתתפות הצעירות, מן הדלי בטרם הורד שוב אל הבור עבור הקבוצה הבאה. ☹

מן הבור המשכנו למצפה דויד קרון, שם שמעו המטיילים מקצת ממעלליו של האיש המיוחד, שנמנה על מקימי הקיבוץ המכונה בפי הקהילה "מר מודיעין" !!! כמו כן ערכנו תצפית קצרה ויפה על האזור. לסיום היום חצינו את יער חרובית, שהמה ממטיילים והגענו לבור צפית – מאגר מים גדול ומטויח שעץ תאנה מרשים גדל מתוכו, נכנסנו אל המאגר הקריר והחשוך, שהיווה אקורד סיום חביב ליום קצר ומלהיב. בתקווה לעוד הרבה טיולים משותפים ומהנים שיהיו בעתיד. ותודה ליזהר בהדרכת האתר.

ליאור לוי

תודה מיוחדת לניקי, שניצחה על הכנת אירועי החג, גישרה בין

הצוותים והמשתתפים הרבים ו"תפרה את כל החליפה".

נאחל לעצמנו, שירכו חגים כאלה!

לארלט בן אשר וכל המשפחה ברכות חמות
לנשואי הנכד עמית עם בח"ל אילנית

טיפול במנויי עיתונים

נורית שור פנתה לסיים את תפקידה בטיפול המנויים לעיתונים השונים.

דרוש/ה - מתנדב/ת שיהיה מוכן לעשות זאת במקומה.

לפרטים אפשר לפנות אלי.

במידה ולא יימצא, הטיפול יהיה אישי מול מערכות העתונים.

בלהה-מש"א

לתושבים החדשים והוותיקים שלום

שמי רחלי ברוך ואני עובדת במועצה אזורית יואב ובקיבוץ כפר מנחם
כעובדת סוציאלית מעל ל- 10 שנים.
תושבים שמעוניינים לשוחח או להיפגש מוזמנים להתקשר למחלקת
הרווחה לטלפונים: 8500730/1/2. במידה ואני לא נמצאת, אנא
השאירו הודעה עם שם ומספר טלפון אצל מזכירת המחלקה בשלוחה
731.
מידע מסודר לגבי תחומי ההתערבות של מחלקת הרווחה ניתן לקרוא
באתר המועצה:

Moatza@yoav.org.il

בברכה,

רחלי ברוך – עו"ס.

בכפר מנחם דפי מידע

ב – 9.5.09 נפתחה עונת הרחצה התשס"ט
התודה ליונתן ויוסי על הכנת הבריכה
המציל הוא מיודענו אבי שפירא

ותודה מיוחדת ליענקלה סלע, שעיצב את דרכי הפעלת הבריכה
המחודשת ואת הסדרי השחייה והעביר את המקל ליוסי.

בכפר נחום דפי מידע

עם רוברט, קובי, ציונה וורד
והמשפחה כולה
אנו אבלים על מות חברנו
ברט צ'יני

ברט צ'יני – 29.03.1935 – 03.05.2009, קיצור תולדות חיים. מאת נחום שור. / דברים
על הקבר.

ברט צ'יני נולד ב- 29.03.1935, בעיר לסטר שבאנגליה, להוריו ג'ורג'
ואדית. הוא סיים את בית הספר העממי שבעירו ובגיל 16 שנה הוא
התגייס לצי המלכותי הבריטי ושירת בו במשך 6 שנים רצופות. לאחר
מכן, היגר ברט לאוסטרליה ועבד בחווה חקלאית בשם טואמבה,
הנמצאת במדינת קווינסלנד, שבצפון מזרח אוסטרליה. מאוחר יותר
המשיך ברט את נדודיו ביבשת האוסטרלית, ירד דרומה, למדינת ניו
סאות ויילס, שבדרום מזרח אוסטרליה ועבד גם שם בחווה חקלאית
בעיר יאס. מאוחר יותר עבר ברט לקנברה, בירת אוסטרליה ושירת שם

במשטרה האוסטרלית. הוא היה נשוי לבטי, אישה אוסטרלית ונולדו לו בוב –רוברט, הנמצא כאן אתנו בהלווית אביו וכריסטין (שנפטרה), ממנה יש לו נכדה.

יצר הנדודים לא נטש את ברט והוא הפליג לאירופה ומשם, דרך איטליה, הוא נחת בשנת 1972, בישראל והגיע כמתנדב לכפר מנחם, קיבוצנו. לימים ברט עצמו, ייטפל במסירות רבה, במשך הרבה שנים, במתנדבים שהגיעו לקיבוץ שלנו.

שנה לאחר בואו, בשנת 1973, נישא ברט לאילנה לבית ברוידא, בת קיבוצנו ובשנה זו נולדה ציונה, ממנה יש לברט נכד ונכדה. כעבור שנתיים, בשנת 1975, נולדה ורד, הבת השנייה, שממנה יש לברט שלושה נכדים ונכדה.

ברט עבד שנים רבות במשחטה, בלול, עם המתנדבים ומאוחר יותר הוא היה אחראי על חלוקת העיתונים לחברים. הוא מילא את כל תפקידיו במסירות רבה.

בשנת 1997, לפני 12 שנה, נפטרה אילנה רעייתו ממחלה קשה וברט חי מאז כאיש בודד, כאשר הבנות בישראל והנכדים וכמו כן הבן מאוסטרליה, מקפידים לבקרו ולעודדו. ביקורי בני משפחתו היו לו למקור של עידוד ושמחה רבה. לפני שנים לא מעטות, חלה ברט עצמו במחלה קשה והוא התמודד עם מחלתו באומץ, בנחישות ובגבורה, עד שלפני ימים ספורים הכריעה אותו המחלה והוא בן 74 שנים.

כולנו משתתפים באבל הכבד של המשפחה באוסטרליה ובישראל. זהו גם אבלנו שלנו. אנו ידענו להעריך ולהוקיר את מאמציו הגדולים של ברט, שבא אלינו מרקע כה שונה, להתערות ולהכות שורש בביתנו. ננצור לברכה, את זכרו לתמיד ויהיו חייו צרורים לעד בצרור חיינו.

ויורשה לי להוסיף בנימה אישית: ברט היה שכן וידיד והייתי נוהג לבקרו ולשוחח אתו רבות. הוא יחסר לי ולכל מכריו ודיירי שכונתנו, שהתרגלו לראותו כחלק בלתי נפרד של חיי שכונתנו.

נעים להיפגש עם נשיא, בעיקר אם הוא סימפטי, כמו נשיא אוסטריה

אביגדור כהן, יליד וינה (1920), התגורר בווינה עד עלייתו ארצה ב-1938. לאחרונה ביקר בווינה כאורח עיריית וינה מביא את סיפור הביקור.

אני מביאה את דבריו:

"עיריית וינה מזמינה, מדי שנה, קבוצות של יהודים, יוצאי וינה, לאירוח על חשבונה.

השנה הגיע תורי והוזמנתי, באמצע מרץ, לשבוע ימים של אירוח מלא בווינה.

מישראל הגענו 22 איש והקבוצה כולה מנתה 70 יהודים, שבאו מכל רחבי העולם ונהנו משבוע כפי בווינה.

גולת הכותרת של הביקור הייתה פגישה עם נשיא אוסטריה – מר פישר. הפגישה התקיימה בארמון המלוכה המפואר במרכז וינה. ארמון המלוכה מהווה את מרכז פעילותו של הנשיא, המתגורר בדירה שכורה באזור עממי.

המפגש החל בטקס רשמי. הנשיא הרצה על משמעותה של יהדות וינה ותרומתה לחיים ולתרבות בווינה. הנשיא לא שכח לציין את ההתנהגות המבישה של הווינאים, שקיבלו בהתלהבות את הנאצים עם כניסתם לעיר.

הנשיא סיפר לנו, שבהיותו צעיר היה מתנדב בקבוץ שריד, מה שעשה אותו עוד יותר סימפטי בעיני.

אשתו של הנשיא היא יהודיה למחצה. היא נחמדה מאוד – משלנו ממש.

לאחר החלק הרשמי, עברנו לאולם מפואר (נוסף) והנשיא – מר פישר, הסתובב באולם כאחד האדם וחברי הקבוצה שוחחו והצטלמו אתו.

אני סיפרתי לנשיא, שיש לי גם מפגשים סימפטיים עם אוסטרים, בין היתר עם שני שוטרי גסטפו אוסטרים, שנתנו לי את ברכת הדרך בניסיוני להבריח באופן בלתי לגלי את הגבול לשוויץ. אני אמנם עברתי את הגבול, אבל חיילים שוויצרים לא היו מכניסי אורחים והחזירו אותי לאוסטריה. (זה קרה ביולי 1938)

למחרת היה לנו סיור מודרך בווינה (ב – 2 אוטובוסים). הסיור נערך בסימן היהודים

בווינה בהקשר הפוליטי והתרבותי.

למרות הכרותי הטובה עם העיר למדתי שני דברים מעניינים על יהודי וינה למשל: * במאה ה – 17, כשהתורכים צרו על וינה והקיסר הווינאי קרא למלך פולין

לעזרה מימנו בעלי הון יהודים (ע"י הלוואה) את עלויות הצבא הפולני. כלומר היהודים הצילו את הנוצרים (בווינה) מכיבוש האיסלם.

* במרכז וינה, באזור העיר העתיקה מצויים בניני פאר, ברחוב שנבנה לפני 150 שנה

ע"י בעלי הון יהודיים, שתרמו לבניית רחוב זה. היהודים קיבלו את הקרקע ברחוב

במחיר מוזל ובנו את הרחוב, ששמור עד היום ובו בניני משרדים ובתי מלון.

סיימנו את היום באזור היין – העיר וינה גובלת באזור כרמים והמנהג הוא לשתות את היין, שעשוי במקום ולהנות מאוכל טוב ושירה עליזה.

שני נגנים (במפוחית ובגיטרה) ניגנו לנו נעימות וינאיות, כשהגיעו לנגינת ולס התחשק לי לרקוד, אך לא ראיתי בקבוצה שלנו פרטנרית מתאימה לריקוד. ניסיתי להזמין לריקוד מלצרית מקומית צעירה, שענתה "מצטערת איני יודעת לרקוד ולס"

מי היה מאמין? וינה אכן התדרדרה!

נערכה לנו גם קבלת פנים נוספת – ארוחת מנחה עם קפה ועוגות בבית העירייה המפואר ומפגש עם אנשי העירייה.

את הזמן הפנוי, בין האירועים, ביליתי בעריכת קניות וביקור אצל ידידים.

ביקרתי גם בספריה פדגוגית בווינה, שאנשיה הבטיחו לסייע לי בחיפוש הוצאה להוצאת ספרי בגרמנית, אם אקבל תשובה שלילית מהוצאת הספרים בגרמניה.

לביקור היה טעם מיוחד של פינוק וכיף וגם הכרות עם פינות וינאיות שלא הכרתי."

רשמה:יהודית אפרתי

בכפר חנחם דפי חידע

פלוגת החרמש

כמדי תקופה אנו נפגשים חברי המועדון של פלוגת החרמש מחזור גיוס
נובמבר 1972

הזמן חולף לו ואנו שוב ושוב חוזרים לאותם 22 ימים של מלחמת יום
כיפור שצרכו בנשימותינו. חותם אותו אנו נושאים איתנו לעולם ועד.
איבדנו חברים אותם ניצור בליבנו לעד ורק הסיפורים עליהם מחזירים
אותם לחיקנו לזמן
קצר. חלק מאיתנו נפצעו ויצאו מהמסלול הצבאי אך אנו שומרים איתם על
קשר.
חלק נפגעו נפשית ונקווה שהזמן ירפא את סבלם.
ואחד נפל בשבי וחיינו הפכו קודש לנופלים בשבי.
הארץ רעדה אמות הספין רעדו ושום דבר בארץ כבר לא היה אותו דבר.
ואנו פלוגת החרמש
בלב התופת לאורך גדות התעלה עומדים בעין הסערה בסה"כ ילדים
שנקלעו למשחקים של
הגדולים ושואלים את עצמם מה אנו עושים פה. איך הגענו לתופת הזאת.
והזמן חולף ורץ, ובמרוץ החיים אנחנו כבר במקום אחר. מבוגרים יותר
מהגיל של הורינו בזמן
המלחמה. אותם ההורים שכה דאגו לנו ולא ישנו לילות בגללנו, ברובם
כבר אינם איתנו.
חלק מאיתנו הפכו סבים לנכדים. חלק פתחו במסלול ב' עם מקצה
שיפורים. נאחל להם בהצלחה.
בכל אשר עשינו ובנינו אותם הימים הופכים אותנו למסדר המלחמה .
המלחמה ההיא הנוראה
במלחמות למעט מלחמת העצמאות.
ורק הסיפורים שהפכו כבר למיתוסים: כמו על יורם
שסוחר תמיד ג'ריקנים בזמן הטיפול השבועי במעין התרסה כלפי המכי"ם
ושואל אותנו מה קרה מה אתם נלחצים?
או אבי שידע תמיד לשאול את השאלה שמרגיזה את המפקדים. אותם
סיפורים מקהים משהו קטנטן מהכאב על אובדן כה רב של חברים ועל
געגועים בלי סוף לצחוק לשיחות לטפיחות
על השכם לנסיעות היום והלילה בנגמ"שים.
אנו נמצאים ביער חרובית ליד תל צפית גת העתיקה עיר הפלשתים ואולי
משהו מההוד וההדר
של המקום הזה מעמיד קצת בפרופורציות את הזמן שלנו.
ונסיים בברכה השגורה כל כך כיף לראות את כולם והרבה הרבה בריאות
לכולם כן גם אנו

צריכים את המצרך הזה.

דודו

בכפר נחום דפי חידע

צעדתי בהפגנת ה-1 במאי / מאת נחום שור, לעלון כפר נחום.

לאחר שנים רבות שבהן השקפתי על תהלוכות והפגנות ה-1 במאי מהצד, לרוב באמצעות הטלביזיה, -שינתי השנה ממנהגי והצטרפתי לתהלוכת ה-1 במאי של תנועת "השומר הצעיר" ושל מרצ, שנערכה בירושלים, בעיצומו של החג, בצהריים של יום השישי בשבוע. בהפגנה השתתפו קרוב ל-1000 חניכים של "השומר הצעיר", מקינים מכל רחבי הארץ, כולל גם מ"צפית" וכן כמה עשרות מחברי סניף מרצ בכירה.

מצד אחד היה משובב נפש לראות את מאות הצעירים של תנועתנו, צועדים בחולצות הכחולות עם השרוך הלבן, שרים בעליזות, מניפים הרבה דגלים אדומים וכמובן גם דגלי כחול-לבן, קוראים קריאות בגנות ביבי נתניהו וממשלת ישראל הימנית וצועקים: "לא רוצים שתתנו לנו דגים – רוצים לקבל חכות ולדוג בעצמנו" ... וכן מניפים כרזה עם פסוק משירו הנודע של שאול טשרניחובסקי: "לא ברעב ימות עובד / דרור לנפש, פת לדל."

זה היה באמת מרנין וגם העצרת בכיכר ציון, אותה כיכר שבה צעקו, בשנת 1995, אנשי הליכוד על רבין: בוגד! והניפו כרזה עם רבין בלבוש של ס.ס. והנה הפעם היא מלאה בני נוער הקוראים להזדהות עם מאבקם של העובדים שמדיניות הממשלה מפקירה אותם לגורלם.

אבל בצד השמחה והגאווה על בני הנעורים שלנו, חשתי גם עצב לא מועט: כן, הייתי המבוגר (מאד) היחידי, שצעד שם ביחד עם בני הנעורים. אף אחד מכל חברי מכפר נחום, הקיבוץ שלי, או מכל קיבוץ אחר, שמוצאו מהקיבוץ הארצי, לא בא לתהלוכה המרשימה הזו. טוב, אז ברור שאין לי ציפיות מיוחדות מחברי קיבוצים שמוצאם מהתק"ם. אבל בתנועתנו היה הסוציאליזם, במשך עשרות רבות של שנים, אחד מעמודי הייסוד האידיאולוגיים, ביחד עם הציונות, החתירה לשלום ואחוות העמים. מה נשאר מכל זה בקרבנו, בתקופה שבה המשבר הגלובלי החמור ביותר שפוקד את הקפיטליזם העולמי, מאז שנות השלושים של המאה הקודמת, משבר שהופך שוב את הסוציאליזם, הדגל האדום וה-1 במאי לרלבנטיים יותר מתמיד? אתמהה. וזאת בלשון המעטה.

אז חזרתי מירושלים ברגשות מעורבים. וזאת משום שבצד התקווה שהתעוררה בי למראה המוני הצעירים הנלהבים שדגל אדום בידיהם ושירת העתיד בפיהם – הרי העדר הנוכחות של הותיקים

מצד שני, הביא אותי לרגשות של שמחה ועצב, שדרו בקרבי יחדיו. נזכרתי באמרתו הנודעת של מרטין בובר ש"הנוער הוא התקווה הנצחית של האנושות, שהיא כל פעם מבזבזת אותו מחדש" ובכל זאת היא נותנת, שוב ושוב לנוער סיכוי מחודש... אז התנחמתי בכך. וגם קצת בכך שהצלחתי לעמוד במבחן ולצעוד, למרות גילי הגבוה, יחד עם בני הנוער במשך שעה ארוכה, ממש בצהרי היום, ברחובות ירושלים. ברור שכבר אינני מיטיב לכת כמוהם, אך בכל זאת, לכבוד ה-1 במאי, ולכבוד רעי עולי הימים, לא הפסקתי ללכת והגעתי אתם בשלום ובסיפוק רב, עד לכיכר ציון, מקום העצרת.

בכפר מנחם דפי חידע

